

Í MELDRINUM

Tá Hanus Samró fer at ganga skráðgongu á Ólavsøku, so verður tað ikki bara hann, ið verður spentur og errin – tað verður ein stórur dagur fyri ungdommin og tey, sum valdu at vísa honum sítt álit

Mynd: Heinesen Myndir

stendur Ólavsøkan fyri durum.

- Hetta verður mín fyrsta Ólavsøka og mín fyrsta skráðgonga, so eg eri ótrúliga spentur. Eg sleppi at ganga Ólavsøkuskráðgongu 24 ára gamal, og tað haldi eg er tað yngsta nakrantíð, uttan at kunna siga tað við vissu. Oldurabbi mín, Tummas á Kjalnesi hevur eisini gingið skráðgongu á Ólavsøku, og fyri at gera hendan dagin serligan, kunnu langomma og –abbi, Minna og Asbjørn Petersen, halda gullbrúðleyp hendan dagin, sigur Hanus Samró.

- Hetta verður ein stór løta fyri meg, men eisini fyri allan ungdom, tí tað vísir, at um tú arbeiðir

hart og málrættað, so ber alt til, sigur Hanus Samró.

Hann heldur, at eisini tey nógvu tilkomnu, sum hava víst honum álit, hava ein stóran dag.

- Eg eri bara toppurin av ísfjallinum, sigur Hanus Samró.

Annars hevur hann eina fasta og greiða skrá fyri Ólavsøkuna.

- Ólavsøkuaftan verður tað kappróður, men heldur ikki so nógv annað enn tað. Kanska ein nátturabiti hjá onkrum vinmanni. Og Ólavsøkudag er tað so skráðgongan, setan av tinginum, og so skulu vit hátíðarhalda gullbrúðleypið hjá langommu og –abba, sigur Hanus Samró.

Dagurin endar við nátturða hjá einum vinmanni, hvørs familja setur føroyska mentan høgt í metum.

- Har savnast nógvir góðir kvøðarar, og sjálvur havi eg roynt sum frægast at lært meg okkurt kvæði eisini. Brestiskvæði skal sita áðrenn Ólavsøkuna, og har er serliga eitt ørindi, ið mær líkar væl:

Satt hann sigur sonur mín
Brestir tók til orða
eingin skal hjá ungum alvi
bragdarahugin forða, sigur
Hanus Samró.

Stúrði fyri skráðgonguni

Men tað hevur ikki einans verið við gleði og spenningi, at ungi tingmaðurin hevur sæð fram móti Ólavsøkuni og skráðgonguni.

- Soleiðis, sum eg síggi tað, havi eg triggjar møguleikar. Eitt er at fara av landinum, og lata næsta mann taka við. Tvey er at ganga í skráðgonguni og trý er at sita í rullistóli, sigur Hanus Samró.

Og hetta er ein spurningur, sum hann hevur tikið í størsta álvara.

- Eg havi tosað nógv við familjuna um hendan spurning. Og eg eri komin til ta niðurstøðu, at eg skal ganga skráðgonguna. Hetta

verður tí møguliga bæði mín fyrsta og síðsta Ólavsøkuskráðgonga, sigur Hanus Samró.

Hann sigur, at hetta er ein avgerð, sum er tikin, og sum hann ætlar sær at liva við.

- Eg gangi, og hendir nakað, so er tað ein avleiðing av teirri avgerð, eg havi tikið, sigur Hanus Samró.

Sum nevnt er alt nýtt hjá einum nývaldum tinglimi, soleiðis eisini hjá Hanus Samró.

- Alt er nýtt fyri mær, eisini setan av tinginum á Ólavsøku, og eg ætli mær at halda fram so leingi, sum beinini bera meg, sigur Hanus Samró.